

отдѣлимъ отъ тукъ, не ще го видимъ вече тъй пленителенъ и затова, захласнати въ чаровния му видъ, несъзнателно удължихме почивката си. Отъ Бъзовъ-дѣлъ Юмрукчалъ е изворъ на дълбока наслада! Образътъ му е величественъ! Издига се той гордъ срѣдъ небесата. Очитъ му виждатъ надалечъ, а силата му покорява и властвува надъ родната земя.

Подъ сигнала на свирката на водача, дружината напустна Бъзовъ-дѣлъ и потъна въ гората. Вървѣхме по единъ широкъ пжтъ, по който видимчани изкарватъ добитъка си въ балкана. Този каменистъ пжтъ лжкатуши изъ гората, но винаги върви по облата поврхностъ на единъ конусъ, чиято основа се слива съ Бъзовъ-дѣлъ, а върхътъ му слиза до р. Видима. Отъ дветѣ страни на конуса, дълбоко долу, шумятъ двата притока на Видима. До лѣвия ѝ притокъ слѣзохме много мжчително, защото пжтътъ е невъобразимо стръменъ. Една тояга е недостатъчна човѣку да се подпира, за да улеснява движението си. За щастие, не следъ дълго, мжчителниятъ ходъ се замѣни отъ приятната вечеря при рѣката. Тукъ ние се отморихме и, при едно голѣмо богатство отъ кристалната и студена вода на р. Видима и нейната хубава пѣсенъ, се нахранихме.

Отдавна слънцето се бѣше скрило задъ планината. Когато поехме пжтътъ за село Видима, нощта настѣпи. Следъ единъ часъ ние бѣхме вече въ селото, дѣто гостоприемни селяни ни дадоха подслонъ да си починемъ спокойно нѣколко часа и да се отморимъ.

На другия день, при изгрѣвъ слънце, съ обновени сили, съ пѣсни и виковете минахме коли-